

Receptarea lui Shakespeare în România secolului al XIX-lea

Studiul de față analizează receptarea canonului shakespeareian în România, în secolul al XIX-lea și trece în revistă traducerea și cele mai importante comentarii critice, precum și punerile în scenă și influența lor în mediul cultural românesc. Studiul de caz, care-și propune să illustreze contactul fructuos cu teatrul lui Shakespeare, se centrează pe influența dramaturgului englez asupra teatrului lui Caragiale, care își însușește lecția shakespeareiană, inventând totodată alte procedee, personaje și situații scenice. Pentru Caragiale, Shakespeare constituie o provocare majoră și, în același timp, un anume impuls de a-și căuta gloria și în afara spațiului cultural de origine.